

Sygn. akt V U 681/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Romuald Kompanowski

Protokolant Patrycja Kinder

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2017 r. w Kaliszu

odwołania A. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 5 lipca 2017 r. Nr (...)

w sprawie A. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

Zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 5 lipca 2017 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje odwołującemu A. C. prawo do emerytury poczynając od dnia (...)

UZASADNIENIE

Decyzją z 5 lipca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił A. C. prawa do emerytury dla pracowników zatrudnionych w szczególnych albowiem wnioskodawca nie przedłożył świadectwa pracy w warunkach szczególnych potwierdzającego pracę w takim charakterze w rozmiarze co najmniej 15 – u lat. Tym samym organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do okresu takiego zatrudnienia pracy w latach 1989 – 94.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył A. C. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do emerytury przy zaliczeniu zakwestionowanego okresu jako okresu pracy w warunkach szczególnych.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił, co następuje:

Odwołujący A. C. urodzony dnia (...), w okresie 6.03.1989 – 30.06.1994 był pracownikiem Fabryki (...) w K. na stanowisku kierowcy.

dowód: świadectwo pracy w aktach osobowych odwołującego

W chwili zatrudniania odwołujący posiadał prawo jazdy wydane w dniu 13.02.1975 r. uprawniające między innymi do kierowania pojazdami samochodowymi o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

dowód: prawo jazdy odwołującego przedłożone w toku rozprawy – zapis nagrania 00:23:48

Odwołujący w powyższym okresie wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązki kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Powyższe obowiązki odwołujący wykonywał codziennie w czasie maksymalnym dopuszczalnym do pracy kierowców. Średni dobowy czas pracy odwołującego był nie mniejszy niż 8 godzin. Aż do rozwiązania stosunku pracy, pracodawca nie zmieniał odwołującemu rodzaju pojazdu.

dowód: zeznania świadków: W. O., S. J., zeznania odwołującego, zaświadczenie k.10 akt ZUS.

W okresie 2.08.1989 – 31.12.1989 odwołujący pracował w za granicą w ramach budownictwa eksportowego uzyskując w macierzystym zakładzie urlop bezpłatny.

dowód: pismo zakładu z dnia 27.07.1989 r. w aktach osobowych odwołującego.

Łączny okres składkowy i nieskładkowy odwołującego na dzień 1 stycznia 1999 r. wynosi 25 lat 8 miesięcy i 4 dni. Uznany przez ZUS okres pracy w warunkach szczególnych to 13 lat 11 miesięcy i 24 dni przypadający poza badanym okresem.

/bezsporne/

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12. 1998 r. o emeryturach i rentach (Dz. U. z 2013 r. poz.1440 z póź. zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącymi pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ustawy.

Osoby urodzone po dniu 31 grudnia 1948 r. w myśl uregulowania zawartego w przepisie art. 184 ust. 1 cytowanej ustawy mogą nabyć prawo do emerytury na powyższych warunkach po osiągnięciu wieku określonego w art.32 ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat

oraz

- okres składkowy i nieskładkowy wynoszący w przypadku mężczyzn co najmniej 25 lat.

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa wyżej, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia w podmiotach, w których obowiązują wykazy stanowisk ustalone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Wiek emerytalny, o którym mowa w art. 32 ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie, których osobom wymienionym wyżej przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych.

Zgodnie z przepisem § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. 02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach ... /Dz. U. nr 8 poz. 43 z póź. zm. / za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami składkowymi, okresami nieskładkowymi oraz ewentualnie okresami uzupełniającymi / okresy ubezpieczenia rolniczego, okresy pracy w gospodarstwie rolnym /. W myśl § 4 ust.1 cytowanego rozporządzenia pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,

2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Przepis § 2 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wymaga do zaliczania okresów pracy w warunkach szczególnych do okresów uprawniających do wcześniejszej emerytury aby praca taka była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy o charakterze osobowym oraz w postaci świadectwa pracy i dokumentacji pracowniczej znajdującej się w aktach osobowych odwołującego, wskazuje jednoznacznie, iż odwołujący legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący wykonywał od 6.03.1989 r. do 30.06.1994 r. z przerwą w okresie 2.08. – 31.12.1989 prace polegające na kierowaniu samochodem ciężarowym o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Prace takie spełniały warunki wymienione w wykazie A dział VIII pkt 2 załącznika do cytowanego wyżej rozporządzenia. Pracę taką odwołujący wykonywał codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy. Łączny okres wykonywania takiej pracy – po odliczeniu wzmiankowanych wyżej urlopów - wynosi ponad 4 lata co po doliczeniu okresu pracy w warunkach szczególnych uznanego przez ZUS w rozmiarze 13 lat 11 miesięcy i 24 dni sprawi o ponad 15 letnim okresie.

Spełniona została zatem przesłanka co najmniej 15-letniej pracy w warunkach szczególnych. Cały badany okres pracy w warunkach szczególnych przypada przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Poza sporem pozostawało spełnienie przez odwołującego pozostałych warunków koniecznych do przyznania emerytury. Odwołujący legitymował się na dzień 1 stycznia 1999 r. ponad 25 letnim okresem ubezpieczenia. Miał też ukończony 60-ty rok życia w dniu (...).

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie jak w sentencji.